

5. 4. 1. 9.

[උද්දසීඝ්ඤානං]

9. එවං මෙ සුතං: එකං සමයං භගවා කොසමබ්බියං විහරති කොසිතාගමො. තෙන ඛො පන සමයෙන ආයසමා උද්දසී මහතියා ගිනීපරිසාය පරිවුතො ධම්මං දෙසෙනො, නිසීනො, හොති. අද්දසා ඛො ආයසමා ආනන්දෙ, ආයසමනනා උද්දසී මහතියා ගිනීපරිසාය පරිවුතං ධම්මං දෙසෙනං නිසීනං. දිසවාන¹ යෙන භගවා තෙනුපසඛකම්. උපසඛකම්ඤා භගවනනං අභිවාදෙඤා එකමනනං නිසීදී. එකමනනං නිසීනො, ඛො ආයසමා ආනන්දෙ භගවනනං එතදවොච: ආයසමා භතො උද්දසී මහතියා ගිනීපරිසාය පරිවුතො ධම්මං දෙසෙනීති.

න ඛො ආනන්ද සුකරං පරෙසං ධම්මං දෙසෙතුං. පරෙසං ආනන්ද ධම්මං දෙසෙනොන පඤ්ච ධම්මෙ අඤ්ඤානං උපධංඨපෙඤා පරෙසං ධම්මො දෙසෙනබ්බො. කතමෙ පඤ්ච:

ආනුපුබ්බිකථං² කථෙසුසාමීති පරෙසං ධම්මො දෙසෙනබ්බො. පරියාය-දසුසාමී කථං කථෙසුසාමීති පරෙසං ධම්මො දෙසෙනබ්බො. අනුද්දයනං පටිච්ච කථං කථෙසුසාමීති පරෙසං ධම්මො දෙසෙනබ්බො. න ආමි-සනනරො කථං කථෙසුසාමීති පරෙසං ධම්මො දෙසෙනබ්බො. අත්තානං ච පරං ච අනුපභච්ච කථං කථෙසුසාමීති පරෙසං ධම්මො දෙසෙනබ්බො.

න ඛො ආනන්ද සුකරං පරෙසං ධම්මං දෙසෙතුං. පරෙසං ආනන්ද ධම්මං දෙසෙනොන ඉමෙ පඤ්ච ධම්මෙ අඤ්ඤානං උපධංඨපෙඤා පරෙසං ධම්මො දෙසෙනබ්බොති.

5. 4. 1. 10.

[දුප්පට්ඨිනොදයසුඤ්ඤානං]

[සාවජ්ඣනීදානං]

10. පඤ්චමෙ භික්ඛවෙ උප්පනනා දුප්පට්ඨිනොදයා. කතමෙ පඤ්ච:

උප්පනො රුගො දුප්පට්ඨිනොදයො. උප්පනො දොසො දුප්පට්ඨිනොදයො. උප්පනො මොහො දුප්පට්ඨිනොදයො. උප්පනං පටිභාණං දුප්පට්ඨිනොදයං. උප්පනං ගමිකවිතනං දුප්පට්ඨිනොදයං.

ඉමෙ ඛො භික්ඛවෙ පඤ්ච උප්පනනා දුප්පට්ඨිනොදයාති.

සද්ධම්මවග්ගො පඨමො.

තසුද්දානං:

තයො සද්ධම්ම නියාමා තයො සද්ධම්ම සමෙමාසා දුකකථා සාරජ්ජං වෙච්ඡ³ උද්දසී දුබ්බිනොදයෙ.

1 දිසවා - මජ්ඣං. 2. ආනුපුබ්බි. කථං - මජ්ඣං. 3. දුකකථා වෙච්ච සාරජ්ජං - මජ්ඣං.

5. 4 1 9.

[උද්දසී සුත්තය]

9. මා විසින් මෙසෙයින් අසන ලද: එක් කලෙක්හි භාග්‍යවතුන්-
වහන්සේ කොසඹැනුවර සම්පයෙහි වූ කොසිතාරාමයෙහි වැඩ වසන
සේක. එ සමයෙහි ආයුෂමත් උද්දසී තෙරණුවෝ මහ ගිහිපිරිසක් විසින්
පිරිවරණ ලද්දහු ධම් දෙශනා කරමින් හුන්නාහු වෙත්. ආයුෂමත්
ආනන්ද තෙරණුවෝ මහත් ගිහිපිරිස් විසින් පිරිවරණ ලද වැ දම් දෙසමින්
හුත් ආයුෂමත් උද්දසී තෙරුන් දුටහ. දැක භාග්‍යවතුන් වහන්සේ කරා
එළැඹිහ. එළැඹ භාග්‍යවතුන් සකසා වැද එකත්පස් වැ හුන්හ. එකත්
පස් වැ හුන් ආයුෂමත් ආනන්ද තෙරණුවෝ භාග්‍යවතුන් වහන්සේට තෙල
කරුණ සැලකළහ: “වහන්ස, ආයුෂමත් උද්දසී තෙරණුවෝ මහ ගිහි පිරිස්
විසින් පිරිවරණ ලද්දහු දම් දෙසත්හ”යි.

ආනන්දයෙනි, පරහට දම් දෙසනු සුකර නො වේ මැ යි. ආනන්දයෙනි,
පරහට ධම්දෙශනා කරණුවනු විසින් නමා තුළ ධම් පසක් එළවාගෙන
මෙරමාහට දම් දෙසිය යුතු. කවර පසෙක යන්:

‘ආනුපුර්වී (පිළිවෙල) කථාව කියන්නෙමි’ යි පරහට ධම්ය දෙසිය යුතු.
‘පයඝීය (කරුණ) දක්වන්නෙමි කථා කියන්නෙමි’යි පරහට දම් දෙසිය
යුතු. ‘අනුකම්පා පිණිස ධම්කථා කියන්නෙමි’යි පරහට දම් දෙසිය යුතු.
‘ලාභාපෙක්ෂා නැතිගෙමි ධම්කථා කියන්නෙමි’යි පරහට දම් දෙසිය යුතු.
‘නමා හා මෙරමා හා නො සටා ධම්කථා කියන්නෙමි’යි පරහට ධම්ය
දෙසිය යුතු.

ආනන්දයෙනි, පරහට දම් දෙසනු සුකර නො වේ. ආනන්දයෙනි,
පරහට ධම්දෙශනා කරන්නනු විසින් මෙ ධම් පස නමා තුළ එළවා පරහට
ධම්ය දෙසිය යුතු යි.

5. 4. 1. 10.